

Ο ΛΕΛΕΚΟΣ

Σὰν ἔγραψ' ἱστορίας,
Γρίφους καὶ παροιμίας
Δημώδεις καὶ πολιτικές,

Τὴν πέννα παρατάει
Καὶ ράμματα πουλάει
Καὶ κάλτσαις Μωραϊτικαῖς!

Καλλιόπη

VARIATIONS

Ἐπιμένομεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Νεξίας σμύριδος, ἀφοῦ πρόκειται μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ψηφισθῆ νόμος παραχωρῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδας τοιαύτης ἐτησίως ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς, καίτοι ὁ γνωστὸς ἐκ Βάρης οἰκονομολόγος ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῇ 74 τοῖς 0/0 ἀργύριον, ἢ ὀρθώτερον ἄργυρον. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης καταχρήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐφευρέτης μεγάλας παρέσχε τῇ πατρίδι ἐκδολεύσεις προτεινόμεν διὰ κοινοῦ ἐράνου νὰ τῷ προσνεχθῆ στέφανος ἐξ ἀργίλλου.

..

Ἡ μέλλουσα ἐθνικὴ Κυβέρνησις εἶνε γνωστὸν, ὅτι θ' ἀνταμείψῃ τὸν ἄνδρα διορίζουσα τοῦτον εἰς τὴν κενὴν τῆς Πλουτολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ... ἔδραν (καὶ βράχος· ὄρα Ἀνθολογίαν Μ. Λελέκου).

..

Μᾶς εἶπον, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις δὲν ἦτο τυχεία.

Ὁ οἰκονομολόγος ὅστις ἐφεῦρε καὶ «τὴν ποίησιν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς» καταγίνεται δὲ νὰ ἐφεύρῃ καὶ τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου ἐσκέφθη, ὅτι ἐὰν ἡ Νεξία σμύρις περιεῖχεν ἀργίλλιον θὰ ἦτο ἀναξία· λοιπὸν περιέχει ἀργύριον ἢ ὀρθώτερον (ἄγραμματα, κ. Πρωθυπουργέ,) ἄργυρον.

..

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ συναδέλφου τοῦ κ. Χαρατζῆ μέλει νὰ ἔχη πανταχοῦ σπουδαίαν ἐπίδρασιν.

Ἦδη μαυθάνομεν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὰς νεκρωσίμους ἀκολουθίας διέταξε νὰ ψάλλωσι:

— Παῦ ἦν χρυσοῦς καὶ ὁ ἀργίλλος...

..

Μᾶς ἐστάλη ἐπιστολὴ—μετὰ τοῦ κάτωθι ποιήματος—ἐκ Νεξοῦ διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζουσιν ἡμῖν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν πολυτίμων συστατικῶν τῆς σμύριδος σω-

ρηδὸν καταφθάνουσιν αὐτόθι ἐκ Καλλιφρονίας χρυσοθηραὶ. Οὐδεὶς πλέον καταγίνεται εἰς τὴν κατασκευὴν μιζήθρας καὶ πάντες εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ σμυριδαλέου οἰκονομολόγου.

..

Η ΑΡΓΥΛΩ

Ἀφαιρούται εἰς τὸν ἐκ Βάρης οἰκονομολόγον.

(Style M. Λελέκου.)

Ἐξ ἀρθρομανίας ὑπερεκχειλίδος
δ.εὶ θέλει μᾶς γράφει
καὶ τ' ἀργίλλιον μὴ γτρωρίζω, ὡς εἶδος
ἐκλαμβάνει χρυσάφι

..

Ἄν τ' ἀργίλλιον λέγῃς ἀργύριον,
πρᾶγμα ὅπερ ἐστὶ μεγαθήριον,
κι' ὁ Λελέκος διατὶ τὴν Ἀργύρω,
ἦν μᾶς φέρει ἄνω κάτω καὶ γύρω,
ἴσῃν λυσάρικο σκύλο,
νὰ μὴ λέγῃ Ἀργύλω

..

Ὅταν δ' αὖ τὰ σὸν λάθος ὄρων
ἔσχεσ' ἔθος πολὺ σοβαρὸν
ἀπεφάσισα ὁποῦ δεῖ νὰ σὲ στείλω
γὰ νὰ λέγῃς δικαίως Ἀργύλω
τὴν βαθύφρονα καὶ σύννοσον Ἀργύρω
ἦεις ἔπαται γύρω τριγύρω.
Καὶ γὰρ δεῖ αὐτὰ... σὲ οἰκτείρω.

Τσοπανάιος

ΛΕΛΕΚΙΑ

Ἐξ ἄκρας ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν ἐλλόγιμον ἡμῶν φίλον κ. Μιχαὴλ Λελέκον, ὅστις μετὰ τσαυτῆς γλαφυρότητος μεταφέρει τὰ δημώδη ἄσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἄμα καὶ καθαρεύουσαν ἐλληνικὴν, ἤρχισαμεν νὰ δημοσιεύωμεν εἴτε ἀνέκδοτα τούτου προϊόντα, εἴτε ἄλλα περιλαμβανόμενα ἐν τῇ πρό πολλοῦ ἐκδοθείσῃ ἀθανάτῳ αὐτοῦ «Ἀνθολογίᾳ». Διότι δὲν ἐδημοσιεύσαμεν—ἐλλείψει χώρου—ἀρτίαν τὴν περιβόητον «Ἀργύρω» ὁ κ. Λελέκος ἐχολώθη καὶ μᾶς ἀπήντησεν εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» ὡς ἐξῆς:

«Μάθε ὅτι ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ Μωραϊτικὴν κάλτσα· ξέρεις τί θὰ εἴπῃ Μωραϊτικὴ κάλτσα;

Ἐχω ράμματα γιὰ τὴ γουῖνά σου.

Ρίμμη πρῶτο.

Τὰ μυαλά σου καὶ μιὰ λύρα
μοῦεῖπε μιὰ φορὰ μιὰ χήρα,
κι' ἄλλη μία μοῦεῖπε πάλι
σ' ἔχω χέλι, ρὲ τσακάλι..»

..

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐξοργισθέντος ποιητοῦ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν δημοσίᾳ, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι οὐδὲν ἔργον του θὰ περικόπτωμεν—διότι βλέπομεν καὶ ἡμεῖς τώρα τὸ βέβηλον τοῦ πράγματος—καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν γουῖνα. Ὡς πρὸς τὰ